

som en konsekvens af, at pengeinstitutter får adgang til at drive realkreditvirksomhed i selskabsform, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2.

Stk. 1 svarer til den nugældende § 1, stk. 4, 2. og 3. pkt.

Det foreslås i stk. 2 udtrykkeligt at udvide virksomhedsområdet for pengeinstitutter til også at omfatte accessorisk virksomhed. Den virksomhed, et pengeinstitut ønsker at udøve i form af accessorisk virksomhed, skal ligge i naturlig forlængelse af pengeinstitutternes hidtidige virksomhedsområde. Der stilles ikke krav om, at denne virksomhed skal være forbundet med varetagelse af funktioner i forbindelse med omsætning af penge, kreditmidler og værdipapirer. Den nærmere afgrænsning af begrebet må fastlægges ved administrativ praksis under hensyntagen til den samfundsmæssige udvikling.

Finanstilsynet bemyndiges i stk. 2 til at afgøre, hvornår accessorisk virksomhed skal udskilles i et fra pengeinstituttet adskilt selskab. Denne afgørelse vil blandt andet afhænge af den risiko, der er knyttet til de planlagte aktiviteter, ligesom det vil være af væsentlig betydning, hvor forskellig fra pengeinstitutternes kernevirksomhedsområde de planlagte aktiviteter vurderes at være.

Ifølge *stk. 3* får et pengeinstitut endvidere adgang til at drive forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed i form af datterselskab. Forsikringsvirksomhed skal forstås i overensstemmelse med bestemmelserne herom i lov om forsikringsvirksomhed, og realkreditvirksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne herom i realkreditloven.

Til nr. 3

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 3 i den nugældende bekendtgørelse om filialer af udenlandske banker og sparekasser (Industriministeriets bekendtgørelse nr. 14 af 12. januar 1981), der vil blive ændret til alene at regulere forholdet til 3. landes pengeinstitutter.

Til nr. 4, 5 og 6

Bestemmelserne gennemfører 2. samordningsdirektivs primære krav til startkapitalens størrelse. Det er ikke fundet ønskeligt at benytte muligheden for at dispensere fra kapitalkravet ved nyetableringer, hvor risikoen for tab alt andet lige må bedømmes som værende større end ved eksisterende virksomheder, der har bevist deres levedygtighed.

Startkapitalen skal udgøre et beløb svarende til modværdien i danske kroner af 5 mio. ECU (svarende til ca. 40 mill. danske kr. på dagen for indgivelsen

af ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Bestemmelserne berører ikke de eksisterende pengeinstitutter, som kan fortsætte med at drive pengeinstitutvirksomhed uden at skulle opfylde kravet, jf. bemærkningerne til nr. 39 (§ 44a, stk. 2 og 3).

Til nr. 7

Den nugældende § 5 regulerer forholdet til filialer af udenlandske banker og sparekasser. Da der med princippet om gensidig anerkendelse foreslås en ny procedure for oprettelse af filialer for udenlandske kreditinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EF, foreslås bestemmelsen ophævet og erstattet med § 6a og § 6c, jf. bemærkningerne til nr. 13.

Til nr. 8

I overensstemmelse med 2. samordningsdirektiv, art. 5, stilles der i stk. 1, 3. pkt. krav om, at en ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed skal indeholde oplysninger om alle kapitalejere, der ejer en kvalificeret andel og om størrelsen af denne andel. Omfattet af bestemmelsen er foruden direkte ejerskab tillige ejerandele erhvervet gennem kontrol med andre selskaber, som ejer kapitalandele i pengeinstituttet.

Til nr. 9 og 10

Som et led i afbureaukratiseringen foreslås det, at Finanstilsynet ikke længere skal godkende pengeinstitutternes vedtægter. Vedtægterne vil herefter, som andre selskabers vedtægter, alene blive registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der påser, at lovens bestemmelser om vedtægterne overholdes.

Til nr. 11

I henhold til *stk. 5*, kan Finanstilsynet nægte at give en tilladelse, hvis en eller flere kapitalejere skønnes at ville modvirke en forsvarlig drift af pengeinstituttet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis de pågældende i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre finansielle virksomheder har vist sig uegnede til at drive finansiell virksomhed forsvarligt. Afgørelsen kan indbringes for Industriministeriets Erhvervsankenævns, jf. bemærkningerne til nr. 12.

Bestemmelsen skal sammenholdes med § 7b og § 7c, jf. bemærkningerne til nr. 14, der indeholder regler om kontrol med kapitalejere i et eksisterende pengeinstitut.